

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina Thomàs, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 96. Fax: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTOR: Oriol Castany.
SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.
REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (*Cap de redacció*), Lola Carrasco, Xavier Mínguez, Joan Morales, Ignasi Pellicer i Rafa Gil (*Fotògraf*).
REDACCIÓ BARCELONA: Assumpció Maresma (*Cap de redacció*), Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu.

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: F. Robert (Andorra), C. Bellmunt (Tarragona), I. Belda (Alicant), X. Planas (Girona), P. Codonyan (Perpinyà), J. Casaprima (Lleida).

RÚBRICUES: Andreu Alfaro, Jordi Ballo, Ramon Barnils, Pere Calders, Fàbia Estapé, Joan F. Mira, Vicent Partal, J.J. Pérez Benlloch, Manuel Vicent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalá, Ll. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Bussé, J. A. Benach, F. Caballero, Romà de la Calle, C. Capdevila, Antoni Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucurella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferri, V. Franch, C. Gàmez, J.L. Guarnier, D. P. Grau, A. Guasch, J.M. Jàtiva, J. M. Lloró, J. Marí, J. Morell, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Siera, M. Soler, F. Torrent, X.R. Trigo, E. Vizcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: J. Andrés, S. Llosa, J. Morera, V. Navarro i C. Puértolas.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (*Cap de publicitat*), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22.

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.
PRODUCCIÓ: Josep Agustí i Jem Cabanes (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Rosanna Puchades (Textos).
DISSENY: Enric Satué.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC D'IMATGES: Eina Edicions, SL.

FOTOMECÀNICA: Anón.

IMPRESSIÓ: Rotogràfica Valenciana SAL.

DIPÒSIT LEGAL: V-853-1984.

Control difusió:

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Platges, les de Madrid

Vingué la llei de costes. Aparegué com el remei tan esperat i necessitat pel nostre litoral, víctima sistemàtica d'operacions especuladores contemplades amb benevolença històrica pels diferents governs centrals. Però era molt tard. L'enrenou que va provocar la seua aparició va servir únicament perquè es desenvolupara una febre constructiva sobre les zones que la nova llei havia de protegir o sobre les que podia tenir alguna influència. El resultat d'aquesta desenfrenada activitat va ser doble: d'una banda va precipitar la crisi de moltes promotores de construccions turístiques que ara no troben compradors, i de l'altra, afeblir encara més el grau d'actuació de la llei que encara no havia nascut.

Ja fa quatre anys que la llei està en vigor i que s'aplica amb rigorositat, però els seus efectes no han estat els esperats pels que, ingènuament, creien que seria la solució per a la degradació de les nostres costes. Tímida, respectuosa amb drets més que relatius, prudent en excés, la llei de costes no ha modificat pràcticament per a res el panorama de les nostres platges, atapeïdes de construccions aberrants que continuen, i continuaran, aferrades al drets adquirits d'una administració corrupta. Hi ha hagut actuacions sorolloses, consistents en demolicions de barraquetes i petites construccions que envaïen les zones de platja. Polítiques d'aparador; les xifres són encara més cridaneres: més del 60% de la nostra costa es troba en una situació irreparable.

Davant aquest panorama, els quatre anys de funcionament de la llei han deixat ben clar que el govern espanyol no aspira a recuperar el nostre litoral. Sembla que els objectius no són altres que preservar mínimament el poc que es pugua conservar i, sobretot, mantenir el domini de l'estat sobre la zona marítime-terrestre i no permetre que les comunitats autònomes treballen per a refer el territori propi.

Des de Madrid, doncs, es planifiquen les obres que han de servir per controlar, ja que no

remeiar, el procés de degeneració. I des de Madrid es planifiquen les obres que han de lluitar contra l'erosió i la progressiva pèrdua de sorra en moltes de les nostres platges. Sense una planificació global, amb pressupostos, com és el cas de la platja de Pinedo a València, que no arriben mai.

Les solucions no arriben malgrat que el ministeri anuncia noves i fortes inversions en nombroses obres en tota la costa dels Països Catalans. Inversions que, atès l'estat irreversible de la situació, hauran de repetir-se any rere any per tal de controlar l'erosió destructora que amenaça construccions i poblats. ¿Quina part dels seus pressupostos dedicarà l'estat cada any a la conservació de les costes? ¿No la modificarà quan entren en joc altres interessos "nacionals" més urgents per al govern espanyol de torn? ¿No haurien de ser les comunitats autònomes afectades les encarregades de gestionar i planificar unes obres que són vitals per a la conservació del seu espai natural i —no oblidem el turisme— també per a la seua economia? Però això seria parlar de descentralització real, d'ampliació de competències en terrenys fins ara tabú, i entrar en un debat en què no tots volen participar.

